

FOTO: MARIAN S. SUCHA

→ Později přišel Augustin Fresnel (1788 – 1827) se svou zvláštní konstrukcí čočky a geniálním plánem na kontrolu pobřeží, který byl sice od té doby vícekrát obměněn, ale v zásadě platí dodnes. Jediná kombinace impozantních staveb s krajinou nabývá své skutečné tajemnosti a přitažlivosti až po setmění, kdy začnou vyzařovat své životadárné světlo.

Pomalou se zavírající červené oko

Podél rozeklaného pobřeží až na druhou stranu k ostrovům Ouessant a Molène se lze seznámit s vnitřním životem majáků a jejich strážců. Je k tomu potřeba jen dostatek dechu při výstupu po strmých spirálách schodů, vedoucích do prosklených kupolí. Není to vždy snadné, protože například žulová věž na malém skalnatém ostrůvku Ile Vierge je nejvyšší maják v Evropě. Byl postaven v roce 1902, měří

82,5 metru, a do kupole vede téměř 400 schodů. Když konečně vystoupáte na vrchol, zmocní se vás závrať.

Široko daleko není tolik majáků, kolik jich najdete na ostrově Ouessant. Až máte dojem, že je zde více těchto světelných věží než stromů.

Créach, vybudovaný v roce 1863, vás už z dálky vítá rameny svého větrného mlýnu a proudem světelných snopů. Je to nejvyšší z bretonských majáků. Jeho světelný kužel o intenzitě 108 milionů „svíček“ je druhý nejsilnější na světě. Za normálního počasí je možné jeho signál spatřit až na vzdálenost 33 mořských mil (asi 80 km). Ukazuje cestu více než 50 tisícům lodí, které ročně proplouvají kanálem La Manche. Na této mořské dálnici nedaleko Pointe de Corssen, kde vtéká Atlantik do La Manche, stojí na stráž u nebezpečné úžiny Ouessant také Phare de Trézien. Každý maják má svůj vlastní rytmus,

svou vlastní zář. Vauban dal postavit v roce 1695, severozápadně od Ouessant maják s dvěma kuželovitými strážnými věžemi na působivém strmém pobřeží. Z dálky vypadají jako rozzářené červené oko, které se pomalu přivírá, aby vzápětí osleplo úplně a opět se otevřelo.

Muzeum majáků

S historií a vývojem námořní signalizace je možné se seznámit v Créach v Muzeu majáků a značení námořních cest. Zdejší sbírka zrcadel a odrazových ploch je stejně fascinující a jedinečná jako projekce panoramatických diapozitivů o tom, jak majáky fungují. Výstava vypovídá o nezměrné lidské vynalézavosti. Tato smělá díla námořní architektury jsou spojená s některými významnými osobnostmi: například se jménem Georges de Joly, konstruktérem a architektem, jemuž trvala stavba majáku Ar-Men celých čtrnáct

let. První rok bylo totiž možné stavět jen v době nejhlubšího odlivu, což byla asi hodina denně a jenom několik hodin v roce. Pouze během krátkých šedesáti minut bylo možné usazovat základní kameny do skalnatého podkladu. Třiačtyřicet metrů vysoký Phare de Kéréon, nazývaný také „Palácem“ na útesu Men Tensel jihovýchodně od Ouessantu s nádherným výhledem na souostroví Molène byl vybudován z velkorysých darů rodiny Kéréonových v letech 1907 – 1917. Je to poslední monumentální maják, vybudovaný na moři.

O čem nemluví zažloutlé deníky

Stejně jednoduché, jako je vybavení majáků, jsou také deníky jejich strážců. Je možné do nich nahlédnout například na Stiffe. Stručné a věcné: „Krajina pozorovaná během bouře“, zní krátký zápis velitele dělostřelecké baterie z Bres-